

فرقهٔ بهائیت یک دین نیست ساختگی

علی محمد شیرازی

میرزا حسینعلی نوری

بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود (عج)

پیشینه

حدود یکصد و شصت سال پیش، استعمارگران، که بارها در چپاول ثروت کشورهای اسلامی به خصوص ایران به سد مستحکم اسلام و تشیع برخورد کرده بودند، جهت نفوذ در این قلعهٔ مستحکم و از هم گسیختن پیوندهای دینی مردم مسلمان ایران دست به کار فرقه‌سازی شدند و جوانک جویای نامی به نام «علی محمد شیرازی» را ابزار آن قرار دادند.

سرانجام با توطئهٔ روس‌ها فرقهٔ بابیه توسط همین شخص، که بعدها سر سلسلهٔ بهائیت شد، بنیان‌گذاری گردید.

وی به واسطهٔ ادعاهای واهی و شورش طرفدارانش به دستور امیرکبیر بازداشت و با حکم فقها در شهر تبریز اعدام شد.

پس از او دو برادر به نام‌های میرزا یحیی و میرزا حسین‌علی نوری راه وی را ادامه دادند و خود را جانشین باب معرفی کردند. طرفداران میرزا یحیی (صبح ازل) را ازلیه و طرفداران میرزا حسین‌علی نوری را بهائی می‌نامند.

چکیده

اندیشهٔ نجات‌خواهی و موعودگرایی که از گرایش‌های فطری و آرزوهای بشری است، همواره با افزایش ظلم و فساد و بروز بحران و سختی‌ها بیشتر جلوه کرده و مانند برخی از مفاهیم ارزشی در طول تاریخ دستخوش تخریب و تحریف قرار گرفته است. از جملهٔ سوءاستفاده‌ها و برداشت‌های انحرافی از این اندیشه، تأسیس فرقهٔ ضالّهٔ بابیه (بهائیت) است.

در این نوشتار سعی می‌کنیم نقاب چهرهٔ به ظاهر آراستهٔ رهبران این فرقه و اعتقادات باطل آن را به کنار زنیم و گامی هر چند کوچک در مقابله با دشمنان اسلام برداریم؛ همان رهبران گمراه و فاسدی که امام عزیزمان در وصفشان چنین فرمود:

«بهائیان یک مذهب نیستند یک حزب هستند؛ حزبی که در سابق انگلستان پشتیبانی [اش] می‌کرد و امروز هم آمریکا پشتیبانی [اش] می‌کند. [سران] این‌ها همه جاسوس‌اند.»

◀ کلیدواژه‌ها: موعود، موعودگرایی، باب، حسینعلی بهاء

باب کیست؟

علی محمد شیرازی، بنیان گذار فرقه ضالّه «بابیه»، در محرم ۱۲۳۵ قمری در شهر شیراز به دنیا آمد. پدرش محمدرضا و مادرش فاطمه (بنا به قولی خدیجه بیگم) نام داشتند. هنوز کودک بود که پدرش را از دست داد.

دوران مکتب و تحصیلات مقدماتی خود را در شیراز تحت نظر معلمی به نام شیخ عابد که دارای اعتقادات متعصبانه «شیخیگری» و از پیروان شیخ احمد احسائی پیشوا و بنیان گذار این فرقه بود، گذراند و در شمار معتقدان این فرقه درآمد. بعدها برای تکمیل معلومات خود سفری هم به کربلا رفت و در آنجا مدت زمانی در کلاس درس سید کاظم رشتی، پیشوای وقت «شیخیه» و جانشین شیخ احمد احسائی مؤسس این فرقه، حضور یافت.

علی محمد شیرازی در بوشهر با یهودیان و تجارتخانه «ساسون» در ارتباط بود. از این رو می توان ادعا کرد که علی محمد شیرازی به تشویق و اغوای یهودیان خود را جانشین سید کاظم رشتی و پس از آن «باب» امام زمان خوانده است.

ادعاهای ناهمگون و متعارض

۱. ادعای ذکریت (یعنی که مفسر قرآن است).
 ۲. ادعای بابیت (یعنی وسیله رابطه با امام زمان است).
 ۳. ادعای مهدویت (یعنی امام زمان است).
 ۴. ادعای ربوبیت و الوهیت.
- او در جایی هم تمامی دعاوی خویش را منکر شد و توبه کرد و توبه نامه را نزد ولیعهد فرستاد. برای اطلاع بیشتر متن توبه نامه باب را، که نسخه اصلی آن هم اکنون در کتابخانه مجلس شورای ملی (بهارستان) موجود است، می آوریم.

«فداک روحی الحمد لله کما هواهله و مستحقه که ظهورات فضل و رحمت خود را در هر حال بر کافه عباد خود شامل گردانیده ... اگر چه بنفسه وجودم ذنب صرف است ولی چون قلبم موفق به توحید خداوند جل ذکره و نبوت رسول او و ولایت اهل ولایت اوست و لسانم مقرر بر کل منزل من عند الله است، امید رحمت او را دارم و مطلقاً خلاف رضای حق را نخواسته ام و اگر کلماتی که خلاف رضای او بوده از قلمم جاری شده، غرضم عصیان نبوده و در حال مستغفر و تائبم حضرت او را و این بنده را

مطلق علمی نیست که منوط به ادعایی باشد، استغفر الله ربی و اتوب الیه...»

نکته جالب

جالب این است که بهائیان، دین خود را آخرین دین از ادیان آسمانی و پیامبرشان را در زمره پیامبرانی چون حضرت ابراهیم (ع) معرفی می کنند؛ در حالی که ملاحظه می کنید که سر سلسله این فرقه ضالّه تحمل ایستادگی در برابر به اصطلاح حق خود را ندارد و توبه نامه می نویسد اما پیامبران آسمانی چون حضرت ابراهیم (ع) آن قدر به حق رسالت خود پافشاری می کنند و حتی زمانی که او را به آتش نمرود می اندازند، قدمی به عقب بر نمی گردد و به امر الهی آتش نمرود گلستان می شود: «تا سیه روی شود هر که در او غش باشد».

بهاء که بود؟

میرزا حسینعلی نوری (بهاءالله) در سال ۱۲۳۳ قمری در تهران به دنیا آمد. پدرش میرزا عباس به کار منشیگری و حسابداری و معلمی در خانه شاهزادگان و اشراف روزگار اشتغال داشت و حسینعلی خواندن و نوشتن را نزد پدر آموخت. البته او بعدها ادعای «امی» بودن کرد اما خواهرش این امر را تکذیب می کند.

با پیدایش علی محمد شیرازی (باب)، میرزا حسینعلی با پیروی از فرقه بابیگری کم کم از سران مهم فرقه «بابیه» می شود. در ترور نافرجام ناصرالدین شاه، میرزا حسینعلی (بهاءالله) پس از طراحی این ترور، برای اینکه از اتهام دور باشد، قبل از اجرای آن به خانه بیلاقی میرزا آقاخان نوری، صدراعظم وقت و جانشین «امیرکبیر»، می رود و منتظر نتیجه اقدام هم فکران بابی اش می ماند. وقتی خبر شکست این توطئه و بازداشت «بابی ها» به او می رسد، خود را به سرعت به سفارت روسیه در «زرگنده» می رساند.

ناصرالدین شاه از حادثه ترور سخت به خشم آمده بود اما به این سبب که وی با مساعدت و موافقت دولت روسیه به سلطنت رسیده بود و توان مقابله با قدرت استعماری روسیه تزاری را نداشت و از طرف دیگر میرزا حسینعلی نوری نیز به سفارت روسیه پناهنده شده بود، سرانجام با این شرط که «میرزا حسینعلی نوری» (بهاءالله) برای همیشه از ایران تبعید شود، با آزادی او موافقت می کند.

رهبران بهائیت

پس از بهاءالله، پسر ارشدش «عبدالبهاء» و پس از او نیز نوه دختری وی «شوقی افندی» رهبر این فرقه ضاله شدند. پس از شوقی، رهبری بهائی‌ها به هیئت نه نفره «بیت‌العدل» سپرده شد.

عباس افندی و نوه اش شوقی افندی

عبدالبهاء، سینه چاک انگلیس

عباس افندی (۱۳۴۰-۱۲۶۰) ملقب به عبدالبهاء، پسر ارشد میرزا حسینعلی است و نزد بهائیان جانشین وی محسوب می‌گردد. از مهم‌ترین رویدادهای زندگی عبدالبهاء، سفر او به اروپا و آمریکا بود. پس از خلع عبدالحمید از سلطنت، محدودیت‌های عبدالبهاء نیز برطرف شد و او در سال ۱۳۲۸ به دعوت بهائیان اروپا و آمریکا از فلسطین به مصر و از آنجا به اروپا و یکبار دیگر به آمریکا رفت.

عبدالبهاء در سفر سه ساله خود آنچه را بهائیان به‌عنوان تعالیم دوازده‌گانه می‌شناسند، مدون و معرفی نمود و تعالیم باب و بهاء را با آنچه در قرن نوزدهم در غرب (خصوصاً روشنگری و مدرنیسم و اومانیزم) متداول بود، آشتی داد. عبدالبهاء آن تعالیم را از ابتکارات پدرش قلمداد می‌کرد و در مواضع گوناگون گفته بود که پیش از او چنین تعالیمی وجود نداشته است. در حالی که آن تعالیم در برخی ادیان گذشته و در مکتب‌های فکری آن زمان موجود بوده است و برخی دیگر اساساً مورد قبول عقل سلیم نیست.

نوه دختری عباس، شوقی افندی، رهبر بعدی بهائیان شد. او که تحصیل کرده دانشگاه آمریکایی بیروت بود و نشانی از مردانگی نداشت و مقطوع‌النسل بود، زمام اختیار بهائیان تابعه و به تعبیر حسین‌علی نوری «اغنام‌الله» را به هیئت نه نفره‌ای که اعضای بیت‌العدل بودند و محل استقرارشان شهر حيفا در فلسطین اشغالی بود، سپرد. شوقی افندی اولویت همه طرفداران و دولت‌مردان را برقراری ارتباط با رژیم صهیونیستی قرار داد تا به هدف

به دنبال تبعید میرزا حسینعلی به عراق برادرش، میرزا یحیی صبح ازل که جانشین باب به‌شمار می‌رفت، با لباس مبدل خود را به عراق می‌رساند و کم‌کم اجتماعی از بابیان در خاک عراق ایجاد می‌گردد.

بابی‌ها در عراق

شوقی افندی، یکی از رهبران بهائیت، می‌نویسد: «در عراق شیوه بابیان این بود که شب‌ها به دیدن لباس و نقدینه و کفش و کلاه زوار اماکن مقدسه و شمع‌ها و صحایف و زیارت‌نامه‌ها و جام‌های آب سقاخانه‌ها پردازند». او می‌افزاید: «به سبب کینه‌ای که بابیان از شیعیان داشتند، در ایام عاشورای حسینی در کربلا جشن و پای کوبی راه می‌انداختند»؛ سنت بی‌شماره‌ای که از قره‌العین به یادگار مانده بود. رفتار دمنشانه و دور از انصاف بابی‌ها با مسلمین اندک‌اندک بالا می‌گیرد تا جایی که به زد و خورد می‌انجامد. سرانجام رفتار غیرانسانی بابی‌ها موجب شد تا در سال ۱۲۸۰ ق. دولت عثمانی آنان را به استانبول تبعید نماید.

سرآغاز بهائیت

در آغاز این سفر تبعیدی میرزا حسینعلی داعیه خویش را آشکار می‌سازد و ادعای «من یظهر اللهی» می‌کند. با این ادعا بین بابی‌ها اختلاف ایجاد می‌شود؛ تا جایی که بین دو برادر جنگ و جدل به راه می‌افتد. از همین جا عده‌ای برادر او را انتخاب نمودند و «ازلی» نام گرفتند و عده‌ای به راه میرزا اسدالله دیانی رفتند و به «دیانی» شهرت یافتند. عده‌ای هم دامن روس‌ها و سرکردگان بایگاری را رها کردند و تنها کتاب «بیان» را محترم شمردند که به «بیانی‌ها» معروف گردیدند. پس از این کار، درگیری و اختلاف بابیان به کشت و کشتار رسید؛ به طوری که زعمای کشور عثمانی تصمیم به جدایی آنان گرفتند و «میرزا حسینعلی» بهاءالله و هوادارانش را به «قلعه عکا» در خاک فلسطین تبعید کردند.

دولت استعماری روسیه پس از به رسمیت شناختن فرقه ضاله بهائیت به عنوان یک دین، همه‌گونه امکانات در اختیار آن‌ها گذاشت. این دولت در نخستین اقدام مرزهای خود را به روی بهائیان گشود و اولین معبد این فرقه را به نام «مشرق‌الاذکار» در شهر عشق‌آباد ایجاد کرد.

شوقی افندی، یکی از رهبران بهائیت، می‌نویسد: «در عراق شیوه بابیان این بود که شب‌ها به دیدن لباس و نقدینه و کفش و کلاه زوار اماکن مقدسه و شمع‌ها و صحایف و زیارت‌نامه‌ها و جام‌های آب سقاخانه‌ها پردازند». او می‌افزاید: «به سبب کینه‌ای که بابیان از شیعیان داشتند، در ایام عاشورای حسینی در کربلا جشن و پای کوبی راه می‌انداختند»

اربانش از تأسیس بهائیت، که ایجاد تفرقه بین مسلمانان بود، جامه عمل بیوشاند.

مراسم اعطای نشان SIR از طرف انگلیس

بیت‌العدل

در اعتقاد بهائیت «بیت‌العدل» مرجع قانون‌گذاری و تشریح و مَلْهَم به الهام الهی و مصون از هر خطاست. اقتدارش «مِن عندالله» و اطاعتش واجب است. اعضای نه نفره بیت‌العدل با سرویس اطلاعاتی غرب و اسرائیل درصدد گسترش بهائیان به خصوص در کشورهای اسلامی برآمدند تا طرح خاورمیانه بزرگ را با عنوان «صلح اصغر» ایجاد کنند و وعده رهبرشان را، که تسلط شیطان بزرگ بر سراسر جهان است، تحقق بخشند.

حال بینیم جناب میرزا حسینعلی نوری، که خود را پیغمبر جدید و مدعی دین مدرن برای پیشرفت قرن بیست و یکم و قرون آتی می‌داند، چه دستاوردی برای بشریت تشنه عدالت و آسایش به ارمغان آورده است.

بیت‌العدل در فلسطین اشغالی

ادعاهای حسینعلی بهاء:

- ادعای بندگی
- ادعای «مَنْ يُظْهَرُ اللّٰهِي»
- ادعای رجعت عیسوی
- ادعای رسالت و پیغمبری
- ادعای خدایی
- ادعای خدا آفرینی رهبران بهائیت.

احکام به اصطلاح مترقی بهائی

■ طاهر کردن نجاسات: در صورتی که آب موجود نبود، با گفتن پنج مرتبه «الله اطهر» به طرف شیء نجس، آن شیء پاک و طاهر می‌شود.

■ حرام بودن نماز جماعت (کُتِبَ عَلَيْكُمُ الصَّلَاةُ الْفَرَادَى، قَدْ رُفِعَ حُكْمُ الْجَمَاعَةِ).

■ زنان، شایسته به‌جا آوردن حج نیستند. خوانندگان محترم مطلع باشند که حج در نزد بهائیان، زیارت خانه «علی محمد باب» در شهر شیراز و باغ رضوان در بغداد (محل اقامت و ادعای نبوت میرزا حسینعلی نوری) است.

■ حکم عجیب مجازات دزد و سارق: «اگر زن باشد، حکمی در مورد وی گفته نشده است». اگر مردی دزدی کرد، اول او را تبعید کنید؛ برای بار دوم او را به زندان اندازید و برای بار سوم علامتی بر پیشانی‌اش بگذارید.

حال اگر برای بار چهارم دزدی کرد، حکمش چیست و مدت زندان چقدر است؟ معلوم نیست.

■ دستور سوزاندن و آتش زدن انسان‌ها به جرم ایجاد حریق.

■ نامشخص بودن حکم ازدواج با محارم و وجود نداشتن حکم شرعی در این خصوص؛ در بهائیت: «قد حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ اَزْوَاجُ اَبْنَائِكُمْ»: «ازدواج با زنان پدران بر شما حرام است» (اقدس صفحه ۳۰) جناب میرزا فقط ازدواج با زن پدر را حرام اعلام کرده است.

■ دفن اموات در تابوت بلور و سنگ‌های قیمتی و چوب‌های گران‌قیمت. حال جای این سؤال است که تکلیف فقرای عالم انسانی و خانواده‌های ضعیف، که قادر به تهیه این تابوت‌های گران‌قیمت نیستند، چیست؟

■ در احکام به اصطلاح مترقی بهائیت، حکم هتک ناموس دختران پرداخت جریمه نقدی نه مثقال طلاست و حکم شکستن دل دیگران نوزده مثقال طلا!

پیوند و ارتباط با صهیونیسم

این پیوند را می‌توان در موارد متعددی مشاهده کرد که در اینجا به اختصار، به سه مورد آن‌ها اشاره می‌کنیم. ■ در ابتدای تأسیس اسرائیل و در به رسمیت شناختن یکدیگر؛

■ در مرکزیت بهائیت در شهر ساحلی حیفا بر روی کوه کرمل فلسطین اشغالی؛

می‌دهد، همیشه صادق نیست. اینان گرگ‌هایی در لباس میش‌اند که از روش شیطان تبعیت می‌کنند که همانا فریفتن حضرت آدم(ع) و بنی آدم است.

نظر چهار تن از مراجع عظام درباره بهائیت

سؤالات مطرح شده:

- آیا بهائیت ضاله و منحرف است؟
- آیا بهائیان نجس هستند؟
- آیا اجازه تبلیغ در کشور را دارند؟

آیت‌الله خامنه‌ای (حفظه‌الله):

- بله کاملاً منحرف‌اند.
- بله نجس هستند.
- چون موجب انحراف و گمراهی مردم می‌شوند، اجازه تبلیغ ندارند.

آیت‌الله وحید خراسانی (حفظه‌الله):

- بله.
- نجس هستند؛ چون کافرند.
- اجازه تبلیغ فرقه ضاله خود را ندارند.

آیت‌الله مکارم شیرازی (حفظه‌الله):

- بله، بهائیان کافر حساب می‌شوند.
- بهائیان کافر و مرتد هستند.
- از نظر شرعی، تبلیغ این فرقه ضاله حرام است و بهائیان نجس و کافر هستند.

آیت‌الله نوری همدانی (حفظه‌الله):

- بله، فرقه‌ای ضاله است و بسیار منحرف است.
- از سگ هم نجس‌ترند و فرقه‌ای من درآوردی است.
- تبلیغ فرقه آن‌ها حرام است؛ چون گرایش به کفر دارند و سبب مرتد شدن انسان‌ها می‌شود.

منابع

۱. شوقی افندی، قرن بدیع
۲. عبدالبهاء، خطابات
۳. اسدا... فاضل مازندرانی، رهبران و رهروان در تاریخ ادیان
۴. عبدا... شهبازی، زرسالاران یهودی و پارسی استعمار بریتانیا و ایران
۵. محمدتقی شریعتی، کتاب قائمیت

■ اینکه قبله‌گاه بهائیان قبر علی محمد باب بر روی کوه کارمل در حیفاست.

ناگفته نماند که طبق اسناد و شواهد تاریخی، علی محمد باب در حدود سال ۱۲۶۶ ق در تبریز اعدام گردیده و مسئله انتقال جسد او به اسرائیل امری مشکوک و ساختگی است.

تبلیغات بهائیت

اهم فعالیت‌های تبلیغی بهائیان عبارت‌اند از:

رفتاری

طبق دستورالعمل سازمانی بیت‌العدل، تمامی بهائیان موظف‌اند برای جذب بیشتر افراد و برقراری ارتباط عاطفی و دوستانه، گفت‌وگوی چهره به چهره، به صورت غیرمستقیم و ارائه خدمات انسان‌دوستانه سعی داشته باشند.

سازمانی

سازمان بهائیت با استفاده از تبلیغات امپراتوری رسانه‌ای غرب، شبکه‌های ماهواره‌ای و سایت‌های اینترنتی سعی در معرفی این فرقه به عنوان یک دین مستقل دارند و از واژه‌هایی چون خدا، پیامبر، نماز، دعا، حج، روزه و زیارت، برای مشروعیت بخشیدن به این فرقه پوشالی استفاده می‌کند.

آموزشی

مؤسسات بهائی نیز بیکار ننشسته‌اند و برای گروه‌های سنی کودکان و نوجوانان و جوانان دوره‌های آموزشی برنامه‌ریزی می‌کنند و در هر جا که زمینه پیدا کنند، به فعالیت‌هایی با عناوین مختلف و جذاب می‌پردازند و کلاس‌هایی از پیش طراحی شده را تشکیل می‌دهند.

وظیفه ما

اول: برماست که به عنوان مسلمان با مراجعه به قرآن و عترت پایه‌های اعتقادی‌مان را مستحکم کنیم تا فریب تبلیغات به ظاهر زیبایشان را نخوریم و در مقابل شبهات آنان دچار لغزش نشویم.

دوم: توجه داشته باشیم که هر کس حرف جذابی می‌زند و کلمات زیبایی را به کار می‌برد یا خدماتی به ما